

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ ด้วยการเอาชนะมายาด้วยพลังโยคะ ลูกสามารถกลายเป็นผู้เอาชนะโลกได้
- คำถาม:** บทบาทของพ่อคืออะไร? ลูกๆ ตระหนักถึงบทบาทนั้นบนพื้นฐานใด?
- คำตอบ:** บทบาทของพ่อคือการขจัดความทุกข์ของทุกคนและประทานความสุขให้กับพวกเขา การปลดปล่อยทุกคนจากโซ่ตรวนของราวัน กลางคืนของความเลื่อมใสศรัทธาได้จบสิ้นลงเมื่อพ่อมา พ่อให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูก และคำแนะนำของทรัพย์สมบัติของท่านด้วยเช่นกัน ด้วยการรู้จักพ่อผู้เดียว ลูกก็จะรู้ทุกสิ่ง
- เพลง:** ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ

โอมชานติ ลูกๆ เข้าใจความหมายของคำว่า “โอม ชานติ” แล้ว พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณ และลูกมีบทบาทหลักในละครโลกนี้ ใครมีบทบาทนี้? ดวงวิญญาณได้นำร่างกายมาใช้และแสดงบทบาทของพวกเขา ดังนั้นเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกๆ มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างมาเป็นเวลายาวนานมาก เวลานี้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เวลานี้พ่อของเราได้มาแล้วตามแผนของละคร พ่อมาในเวลากลางคืน ไม่มีการบินที่วันที่หรือเวลาร่างท่านมาเมื่อใด มีวันที่และเวลาสำหรับผู้ที่เกิดทางร่าง พ่อนั่นคือพ่อเหนือโลก ท่านไม่ได้เกิดมาทางร่างกาย พวกเขาให้วันที่และเวลาสำหรับการเกิดของศรัทธา สำหรับการเกิดของผู้เดียว(ชีวา)นั่น มีคำกล่าวที่ว่าท่านนั่นถือกำเนิดที่สูงส่ง พ่อเข้ามาในผู้นี้และบอกเราว่านี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด ภายในละครนี้ครึ่งวงจรถือเป็นกลางคืน พ่อมาเมื่อเป็นเวลากลางคืน เมื่อมีความมืดมิดที่สุด ไม่มีวันที่หรือเวลาสำหรับสิ่งนั้น ในปัจจุบันความเลื่อมใสศรัทธานั้นตาโม่ประจักษ์ด้วยเป็นเวลาครึ่งวงจรถือเป็นกลางวันที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อเองนั้นพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ มีการพูดไว้ในกิตะว่า, “พระเจ้าพูด” อยากรู้ก็ตามมนุษย์ไม่สามารถเป็นพระเจ้าได้ ศรัทธาธรรมก็มีคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน นี่คือโลกของมนุษย์ ไม่ใช่โลกของเทพ มีการร้องเพลงว่า: “ขอคารวะต่อเทพบราห์มา” ท่านคือผู้อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกๆ รู้ว่าไม่มีเนื้อหนังหรือกระดูกที่นั่น มีเงาของแสงสีขาวที่ละเอียดอ่อน เมื่อดวงวิญญาณอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณเหล่านั้นไม่มีที่ร่างที่ละเอียดอ่อนและร่างที่เป็นกระดูก ไม่มีมนุษย์รูปร่างใดๆ นี่เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและบอกลูกทั้งหมดนี้ เป็นเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นและไม่มีใครอื่นที่รับฟังสิ่งนี้ สกูลบราห์มินคงอยู่ในบารัตเท่านั้น และสามารถเกิดขึ้นได้เมื่อพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดก่อตั้งศาสนาบราห์มินผ่านประชาบิดาบราห์มาเท่านั้น ท่านไม่ควรถูกเรียกว่าผู้สร้าง ไม่ใช่ท่านจะสร้างสิ่งสร้างใหม่ขึ้น ท่านเพียงทำให้กลับสู่สภาพเดิม ลูกร้องเรียกหาท่าน: “โอ้ บาบา ได้โปรดมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้และทำให้เราบริสุทธิ์ด้วยเถิด!” เวลานี้ท่านกำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์ และแล้วชำระโลกนี้ให้บริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ ด้วยการเอาชนะมายาลูกกลายเป็นผู้เอาชนะโลก พลังโยคะถูกเรียกว่าพลังของวิทยาศาสตร์ด้วยเช่นกัน ฤๅษีและมุนี ฯลฯ ก็ต้องการความสงบ แต่พวกเขาไม่รู้ความหมายของความสงบ ที่ลูกต้องการเล่นบทบาทของลูกอย่างแน่นอน ดินแดนแห่งความเงียบสงบคือบ้านที่แสนหวานแห่งความเงียบสงบของลูก เวลานี้ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าบ้านของลูกคือดินแดนแห่งความเงียบสงบเรามาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรา พวกเขาเรียกร้องเรียกหาพ่อด้วยเช่นกัน: “โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ผู้ขจัดความทุกข์, ผู้ประทานความสุข, ได้โปรดมาและปลดปล่อยเราจากโซ่ตรวนเหล่านี้ของราวันด้วยเถิด!” ความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืนและความรู้คือกลางวัน เมื่อกลางคืนมาถึงจุดสิ้นสุดก็มีชัยชนะสำหรับความรู้ นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ เวลานี้ลูกรู้ว่าในตอนเริ่มต้นลูกอยู่ในสวรรค์ ที่ลูกค่อยๆ ลงมา และแล้วก็มาถึงนรก ไม่มีใครรู้ว่ายุคเหล็กจะจบสิ้นลงเมื่อใดหรือยุคทองจะเริ่มขึ้นเมื่อใด ด้วยการรู้จักพ่อลูกก็มาเพื่อที่จะรู้ทุกสิ่งจากท่าน ผู้คนล้มลูกคลุกคลานไปทั่วอย่างมากในการแสวงหาพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาไม่รู้จักพ่อ เพียงเมื่อท่านมาและให้คำแนะนำของตัวท่านเองและให้คำแนะนำของทรัพย์สมบัติของท่านเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถรู้จักท่านได้ มรดกได้รับมาจากพ่อ, ไม่ใช่จากแม่ ผู้นี้ลูกเรียกว่ามาแม่ผู้เป็นแม่ด้วยเช่นกัน แต่ลูกไม่ได้รับมรดกจากเธอ ลูกต้องไม่จดจำเธอ บราห์มา วิษณุและชังการ์เป็นลูกๆ ของชีวาด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้อะไรเช่นกัน มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้างทั้งโลกที่ไม่มีขีดจำกัด คนอื่นๆ ทั้งหมดคือสิ่งสร้างของท่าน พวกเขาเป็นผู้สร้างที่มีขีดจำกัด เวลานี้พ่อบอกลูกๆ ว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย มนุษย์ไม่รู้จักพ่อ และดังนั้นพวกเขาจะจดจำใคร? ดังนั้นพ่อพูดว่า: พวกเขากลายเป็นลูกก่าพร้าอย่างแท้จริง สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย ทั้งในความเลื่อมใสศรัทธาและในความรู้นี้การกระทำที่สูงส่งที่สุดคือการให้ท่าน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนให้ท่านในนามของพระเจ้า เพื่ออะไร? พวกเขามีความปรารถนาบางอย่างแน่นอน พวกเขาเข้าใจว่าไม่

ว่าการกระทำใดก็ตามที่พวกเขากระทำ พวกเขาจะได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดถัดไป ไม่ว่าจะไรก็ตามที่พวกเขาทำในชาติเกิดปัจจุบันของเขา พวกเขาจะได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดถัดไปของเขา พวกเขาจะไม่ได้รับสิ่งนั้นชาติแล้วชาติแล้ว พวกเขาได้รับผลเพียงชาติเดียวเท่านั้น การกระทำที่ดีที่สุดคือการให้ทาน ผู้ให้ทานนั้นถูกเรียกว่าดวงวิญญาณบุญ ภารัตกล่าวได้ว่าเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาไม่ได้ให้ทานมากมายในแผ่นดินอื่นๆเช่นที่พวกเขาทำในภารัต พ่อมาและให้ทานแก่ลูกๆ ด้วย และแล้วลูกๆ ก็ให้ทานแก่พ่อ มีคำกล่าวที่ว่า “บาบา เมื่อท่านมาเราจะให้ทุกสิ่งแก่ท่าน: ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สมบัติ เราไม่มีใครนอกจากท่าน” พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อก็มีลูกๆ ท่านนั้นด้วย ลูกเรียกพ่อว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ นั่นคือผู้เดียวที่ก่อนนั้นสวรรค์ พ่อมาและให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูก ลูกๆ ให้ทุกสิ่งแก่พ่อด้วยการพูดว่า “บาบา ทั้งหมดนี้เป็นของท่าน” ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยใช้คำพูดด้วยเช่นกันว่า: “บาบา ท่านได้ให้ทั้งหมดนี้แก่เรา” และแล้วเมื่อสิ่งนั้นได้ใช้ไปจนหมดลูกก็กลับมาไม่มีความสุข นั่นคือความสุขชั่วคราวของความเลื่อมใสศรัทธา พ่ออธิบายว่า: ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยให้ทานและทำบุญทางอ้อม ลูกได้รับผลของสิ่งนั้นอย่างต่อเนื่อง ขณะนี้ในเวลาปัจจุบันนี้ พ่ออธิบายแก่ลูกถึงนัยสำคัญของการกระทำ การกระทำที่เป็นบาป และการกระทำที่เป็นกลาง ไม่ว่าจะการกระทำใดก็ตามที่ลูกกระทำในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกจะได้รับความสุขชั่วคราวของสิ่งนั้นผ่านพ่อ ไม่มีใครอื่นในโลกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและบอกลูกถึงปรพเด็นที่ลึกล้ำของปรัชญาแห่งกรรม ไม่มีใครทำกรรมที่ไม่ดีในยุคทอง มีความสุขและมีแต่ความสุขเท่านั้นที่นั่น ผู้คนจดจำสวรรค์ว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข เวลาที่ทุกคนกำลังนั่งอยู่ในนรก แม้กระนั้นพวกเขาก็พูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ไปสวรรค์ ดวงวิญญาณชอบสวรรค์อย่างมาก! เป็นดวงวิญญาณที่พูดว่า: “ผู้หนึ่งผู้นี้ไปสู่สวรรค์” อย่างไรก็ตามเนื่องจากเวลานี้ดวงวิญญาณตาโมประธา พวกเขายังไม่รู้ว่าสวรรค์เป็นเช่นไรหรือนรกเป็นอย่างไร พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ลูกทั้งหมดกลับมาตาโมประธาอย่างมาก! ลูกไม่รู้จักละครนี้ ลูกเข้าใจว่าวงจรโลกหมุนไปและแล้ววงจรต้องหมุนไปเหมือนเดิมทุกประการอย่างแน่นอน ผู้คนพูดเช่นนั้นเพียงเพื่อที่จะพูดเท่านั้น เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน มีค่ายกย่องสำหรับยุคบรรจบพบกันเดียวกันเท่านั้น อาณาจักรของเหล่าเทพคงอยู่เป็นเวลาครึ่งวงจร และแล้วอาณาจักรนั้นหายไปไหน? ใครเอาชนะสิ่งนี้? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พ่อพูดว่า: ราววันได้เอาชนะสิ่งนี้ และแล้วพวกเขาก็ได้แสดงให้เห็นสงครามระหว่างเทพและปีศาจ เวลานี้พ่ออธิบาย: ลูกพ่ายแพ้กิลีสทั้งห้าของราววัน และแล้วลูกก็ได้รับชัยชนะเหนือราววันด้วยเช่นกัน ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วลูกก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น ลูกพ่ายแพ้ราววัน เป็นเพราะราววันคือศัตรูของลูกที่ลูกเผาหุ่นจำลองของเขาตลอดเวลา อย่างไรก็ตามลูกไม่รู้สิ่งนี้ เวลานี้พ่ออธิบาย: ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์เพราะราววัน กิลีสเหล่านี้ลูกเรียกว่ามายา ผู้ที่เอาชนะมายาจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ราววันคือศัตรูที่เก่าแก่ที่สุดของลูก เวลานี้ลูกได้รับชัยชนะเหนือกิลีสทั้งห้าเหล่านี้ด้วยการทำตามศรัทธา พ่อมาเพื่อทำให้ลูกมีชัยชนะ นี่คือเกม ผู้ที่พ่ายแพ้มายาก็สูญเสียทุกสิ่ง และผู้ที่เอาชนะมายาก็เอาชนะทุกสิ่งเพียงพ่อเท่านั้นที่ทำให้ลูกสามารถที่จะได้รับชัยชนะ เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าผู้ทรงอำนาจ ราววันเช่นกันก็เป็นผู้ทรงอำนาจที่ไม่ยิ่งหย่อนเลย แต่เนื่องจากเขาเป็นเหตุแห่งความทุกข์ เขาจึงไม่ได้รับการยกย่อง ราววันมีพลังมาก เขาช่วงชิงอาณาจักรของลูกไป เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกได้สูญเสียอาณาจักรไปอย่างไรและลูกเอาชนะเพื่อให้ได้อาณาจักรนั้นกลับคืนมาอย่างไร ดวงวิญญาณต้องการความสงบด้วยเช่นกัน: “ฉันต้องการกลับไปยังบ้านของฉัน” ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้า แต่เนื่องจากสติปัญญาของพวกเขาเป็นเหมือนหิน พวกเขาจึงไม่เข้าใจว่าพระเจ้าคือพ่อและผู้ที่เราต้องได้รับมรดกจากท่านอย่างแน่นอน ลูกได้รับมรดกนั้นอย่างแน่นอน แต่ลูกไม่รู้ว่าคุณได้รับสิ่งนั้นเมื่อไหร่หรือลูกนั้นได้สูญเสียไปอย่างไร พ่อพูดว่า: พ่อหนึ่งในร่างนี้ของบราห์มาและอธิบายแก่ลูก พ่อก็ต้องการอวัยวะทางร่างด้วย พ่อไม่ได้มีอวัยวะทางร่างของพ่อเอง มีอวัยวะประสาทสัมผัสในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนด้วย ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่วเหมือนกับที่พวกเขาทำในหนังเงียบ มีภาพยนตร์เงียบและภาพยนตร์ที่มีเสียงเกิดขึ้น และแล้วพ่อพบว่า เป็นสิ่งที่ง่ายที่จะอธิบาย พวกเขามีพลังทางวัตถุในขณะที่ลูกมีพลังโยคะ หากพี่น้องทั้งสอง(รัสเซียและอเมริกา)จะมารวมกัน พวกเขาก็จะสามารถปกครองทั้งโลกได้ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันพวกเขาถูกแบ่งแยกออกจากกัน ลูกๆควรมีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ของความเงียบสงบ ลูกเอาชนะโลกด้วยความเงียบสงบและบนพื้นฐานของ “มานมานะบาฟ” พวกเขามีความภาคภูมิใจของวิทยาศาสตร์ (science) ในขณะที่ลูกมีความภาคภูมิใจของความเงียบสงบ (silence) ซึ่งลูกพิจารณาว่าตัวเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เป็นการจดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกกลับมาสะโตประธา บาบามีได้แสดงวิธีที่ง่ายดายมากสำหรับสิ่งนี้แก่ลูก ลูกรู้ว่าชีพบาบามาเพื่อที่จะให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูกๆอีกครั้ง ไม่ว่าจะลูกจะมีดวงพันธะยุคเหล็กใดก็ตาม พ่อพูดว่า: ลืมสิ่งเหล่านั้น! ให้ทานแม้กระทั่งกิลีสทั้งห้าของลูกแก่พ่อ! ลูกเคยพูดว่า “ของฉัน, ของฉัน” มาเป็นเวลานาน “สามีของฉัน สิ่งนี้ของฉัน สิ่งนั้นของฉัน...” ลืมทั้งหมดนั้น ในขณะที่เห็นทุกสิ่งอย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งใด บาบอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูกๆ ท่านนั้น ผู้ที่รู้จักพ่อไม่สามารถเข้าใจภาษานี้ได้ พ่อมาและเปลี่ยนมนุษย์ธรรมดาไปเป็นเทพ เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในยุคทอง มีมนุษย์ธรรมดาในยุคเหล็ก แม้แต่เวลานี้ก็ยังคงมีสิ่งซึ่งบอกรของเหล่าเทพ มีภาพลักษณ์ต่างๆ ลูกเรียกพ่อว่า “ผู้ชำระ

ให้บริสุทธิ์” พ่อไม่ได้กลับมาตกต่ำ ลูกพูดว่า: “เราเคยบริสุทธิ์และแล้วเราก็กลับมาตกต่ำและไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ท่านต้องมา และชำระเราให้บริสุทธิ์เพื่อที่เราจะสามารถกลับบ้านของเราได้” นี่คือนิยามทางจิต เหล่านี้คือเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ความรู้ใหม่ เวลานี้พ่อสอนความรู้ให้แก่ลูกและบอกลูกถึงความลับของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและ ตอนจบของสิ่งสร้าง เวลานี้คือโลกเก่า ขจัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูกออกจากทุกคนรวมทั้งเพื่อนฝูงญาติมิตรของลูกและแม้แต่ร่างกายของลูกเอง เวลานี้ลูกๆ ได้ให้ทุกสิ่งแก่พ่อ และแล้วพ่อก็จะให้อำนาจในการปกครองสวรรค์เป็นเวลา 21 ชาติเกิดแก่ลูก การให้และการรับเกิดขึ้น พ่อให้โชคของอาณาจักรของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดแก่ลูก ผู้คนพูดถึง 21 ชาติเกิด 21 ชั่วอายุคน นั้นหมายความว่าลูกมีชีวิตที่สมบูรณ์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ที่นั่นลูกไม่ได้ออกจากร่างของลูก ในวัยกลางคน ไม่มีความตายก่อนเวลาอันควร ลูกกลับมาเป็นอมตะและกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ความตายไม่เคยมาหาลูกที่นั่น เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะตาย พ่อพูดว่า: ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่าง ทั้งหมดของลูกรวมทั้งร่างกายของลูกเองและมีความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกกับพ่อผู้เดียว เวลานี้ลูกต้องเข้าไปสู่ความสัมพันธ์ของความสุข ลูกจะเฝ้าแต่ลิ้มบ่วงพันธะแห่งความทุกข์ ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และพร้อมกันนั้นสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน กลายเป็น เช่นเดียวกับเทพเหล่านี้ นี่คือนิยามและวัตถุประสงค์ของลูก ลัก্ষมีและนารายณ์เคยเป็นนายแห่งสวรรค์ พวกเขาประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรนั้นได้อย่างไร? และแล้วพวกเขาไปที่ไหน? ไม่มีใครรู้อะไร เวลานี้ลูกๆ ต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเหล่านี้ อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร พ่อคือผู้ขจัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ดังนั้นลูกต้องชี้หนทางแห่งความสุขนี้ให้กับทุกคน นั่นคือลูกต้องกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด เวลานี้พ่อให้ดวงตาที่สามแห่งความรู้ให้แก่ลูก เวลานี้ลูกรู้ว่าพ่อเล่นบทบาทของท่านอย่างไร ทุกสิ่งที่พ่อสอนลูกเวลานี้จะหายไปภายหลัง เหล่าเทพไม่มีความรู้นี้เพียงลูกๆ บราห์มีน ลูกๆ ที่เกิดจากปากของบราห์มาเท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างนี้ ไม่มีใครอื่นสามารถรู้สิ่งนี้ หากลัก্ষมีและนารายณ์เคยมีความรู้นี้ นั่นก็จะหมายความว่าความรู้ยังคงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา ที่นั่นไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้นี้ เพราะทุกคนที่นั่นอยู่ในสภาพของการหลุดพ้น เวลานี้ลูกให้ท่านทุกสิ่งแก่พ่อ และแล้วพ่อก็ให้ทุกสิ่งกับเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่มีใครอื่นสามารถให้ท่านเช่นนั้นได้ ลูกรู้ว่าลูกต้องให้ทุกสิ่ง “บาบาทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ท่านเป็นทุกสิ่งสำหรับเรา ท่านคือแม่และพ่อ” ท่านเล่นบทบาทของท่าน ท่านนำเราลูกๆ มาเลี้ยงดู และแล้วท่านเองก็สอนเรา และแล้วท่านเองก็กลายเป็นกูรูและพาเรากลับบ้าน ท่านพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วพ่อก็จะพาลูกกลับบ้านไปกับพ่อ ไฟบุชาญที่สร้างขึ้นนี่คือไฟบุชาญของความรู้ของชีวา ลูกสังเวชร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกในไฟนี้ ลูกอุทิศทุกสิ่งในความสุข เพียงดวงวิญญาณเท่านั้นที่ยังคงอยู่ “บาบาเวลานี้เราจะทำตามศรัทธาของท่านเท่านั้น” พ่อพูดว่า: ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อใครบางคนอายุถึง 60 ปี เขาก็เตรียมการที่จะไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ แต่เขาไม่ได้เตรียมการที่จะกลับบ้าน เวลานี้ลูกได้รับมंत्रานี้จากสัตว์กูรู: มานมานะบาฟ! พระเจ้าพูด: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดเปลื้อง บอกทุกคน: “เวลานี้คือยุคของการปลดเกษียณสำหรับลูกๆ ทั้งหมด จดจำชีพบาบา! เวลานี้ลูกต้องกลับบ้านของลูก” อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้ดวงวิญญาณของลูกสะอาดประจักษ์ด้วยการขจัดบ่วงกรรมในยุคเหล็กทั้งหมดของลูกออกไปจากสติปัญญาของลูก และให้ท่านกิเลสทั้งห้า รักษาความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ของความสุขสงบ
2. ใช้ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกในหนทางที่มีค่าด้วยการสังเวรสิ่งเหล่านั้นด้วยความสุขในไฟบุชาญของรูद्रานี้ ให้ทุกสิ่งแก่พ่อเวลานี้และประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกจากพ่อเป็นเวลา 21 ชาติเกิด

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบุญที่เคารพตนเองโดยละทิ้งร่องรอยของการขอบอกคำสั่งใดๆ ลูกๆ ที่มีความเคารพตนเองจะเป็นผู้ประทานที่ให้ความเคารพต่อทุกคน ผู้ประทานหมายถึงผู้ที่มีความเมตตาและไม่มีความคิดแม้แต่น้อยว่าจะออกคำสั่งต่อดวงวิญญาณใดๆ “ทำไม่ถึงเป็นแบบนี้” “เธอไม่ควรทำเช่นนั้น” “มันไม่ควรเป็นแบบนี้” “ความรู้บอกอย่างนี้หรือ” ทั้งหมดเหล่านี้เป็นร่องรอยของการขอบอกคำสั่งในรูปที่ละเอียดอ่อน อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณบุญที่เคารพตนเองจะช่วยยกระดับผู้ที่ล้มลงและจะ

ทำให้พวกเขาให้ความร่วมมือ พวกเขาไม่สามารถคิดว่าผู้หนึ่งกำลังทุกข์ทรมานในผลกรรมของตัวเองหรือใครก็ตามที่ทำอะไรไว้จะได้รับผลของสิ่งนั้นอย่างแน่นอนและควรจะตกต่ำลง ลูกๆ ไม่สามารถมีความคิดเช่นนั้นได้

คติพจน์: คุณสมบัติพิเศษของความพอใจและความสุขทำให้ลูกได้สัมผัสกับสภาพที่โอบอ้อม

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: การนำวัฒนธรรมแห่งสัจจะและมารยาทอันดีงามมาใช้